

POSTANOWIENIE

10 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 10 stycznia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku P. spółki akcyjnej w L.
z udziałem Gminy [...] i D. S.
o zasiedzenie służebności przesyłu,
na skutek skargi kasacyjnej D. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z 18 listopada 2022 r., II Ca 282/22,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. ustala, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.**

ł.n

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej

pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania D. S. od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z 18 listopada 2022 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca powołała się na przesłankę przedsądu w postaci występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

W judykaturze Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Istotność zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) konkretyzuje się w tym, że w danej sprawie występuje zagadnienie prawne mające znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw. Sąd Najwyższy wyjaśnił, że przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega na sformułowaniu tego zagadnienia, wskazaniu przepisów prawa, na których tle zagadnienie to wyłoniło się, oraz zaprezentowaniu argumentacji juredycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 24 maja 2016 r., I CSK 666/15, nie publ.).

Uczestniczka w skardze kasacyjnej podniosła jako istotne zagadnienie prawne potrzebę rozstrzygnięcia kwestii sprowadzających się do odpowiedzi na kilka pytań:

1. „czy w sytuacji, gdy urządzenia przesyłowe przebiegają nie tylko przez grunt oddany w użytkowanie wieczyste, ale również przez budynek stanowiący odrębną nieruchomość i odrębny od tego gruntu przedmiot własności należy

odrębnie badać spełnienie przesłanek zasiedzenia służebności przesyłu dla nieruchomości gruntowej oraz nieruchomości budynkowej?

2. Czy powództwo właściciela budynku usytuowanego na gruncie oddanym w użytkowanie wieczyste, stanowiącego w myśl przepisu art. 235 § 1 k.c. odrębną nieruchomość budynkową i odrębny od gruntu przedmiot własności, przeciwko przedsiębiorcy przesyłowemu o wydanie części nieruchomości budynkowej zajmowanej przez urządzenia przesyłowe i usunięcie urządzeń przesyłowych

z budynku przerywa bieg terminu zasiedzenia służebności przesyłu w stosunku do urządzeń przesyłowych zlokalizowanych w tym budynku?

Tymczasem kwestie podniesione przez skarżącą jako istotne zagadnienie prawne nie tylko nie spełniają przedstawionych powyżej wymagań tej przesłanki przysądu, ale sprowadzają się wyłącznie do pytań o czysto incydentalnym i kazuistycznym charakterze, nie zawierając w sobie elementów, które mogłyby pozwolić na sformułowanie przez Sąd Najwyższy – w ramach rozpoznania skargi kasacyjnej – ogólnego stanowiska o uniwersalnym wymiarze. W konsekwencji, podniesione kwestie z oczywistych powodów nie mogą stanowić istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z tych wszystkich względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 z art. 108 § 1 i z art. 391 § 1 oraz w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

r.g.